

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R. P. Vincentii Brvni, Societatis Iesv, Meditationes, De
Præcipvis Mysteriis Vitæ & Passionis D. N. Iesv Christi**

Cum Veteris Testamenti Figuris, & Prophetijs, varijsque Documentis ex
quoque Euangelio depromptis, Nunc ex Italico in Latinum translata

Bruno, Vincenzo

Coloniae Agr., 1599

VD16 ZV 2606

6. De Circuncisione Christi D. N.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-59868](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-59868)

DE CIRCUNCISIONE CHRISTI

STL

MEDITATIO VI. EVANGELIVM.

POST QUAM consum- *Luc. 24*
mati sunt dies octo, ut
circūcideretur puer, vo-
catū est nomen eius IE-
SVS, quod vocatum est ab angelo,
prius quàm conciperetur.

FIGVRAE.

1. **I**SAAC filius Abrahæ unigenitus *Gen. 22.*
circuncisus fuit octavo die post
suam natiuitatem.
2. **I**OSEPH Patriarcha impositum *Gen. 42.*
est nomen à rege Pharaone. nam lin-
gua Aegyptiaca eum vocauit, Salua-
torem mundi.

DI

D 4 PRO-

*Esa. 30.*1. **E**CCE nomen Domini venit de
ginq̄uo.2. Et vocabitur tibi nomen nouū, quo
os Domini nominabit.*Esa. 7.*3. Voca nomen eius, Accelera, Spolia
trahē, Festina pradari.*Abac. 3.*4. Ego autem in Domino gaudebo, &
exultabo in Deo Iesu meo.*Zac. 39.*5. Nomen sanctum meum notum facit
in medio populi mei Israël.*Esa. 52.*6. Propter hoc sciet populus meus nomen
meum in die illa.

C O N S I D E R A T I O N E S.

Punct. I.

CONSIDERA obedientissimum
Dei filium post præstitam obedi-
entiam æterno Patri in Incarnatione,
hodie in Circuncisione sua per eandem
obediētiam etiam subijcere se Legi, id-
que conuenienter, nempe, vt sicut pri-
mus Adam in primo suo ingressu in
mundum per obedientiam causam de-
dit generis humano exitio, sic secun-
dus Adam primo suo ingressu per obe-
dientiam initium daret liberationi. V-
bi quoque immensa se prodit eius ca-
ritas: neque enim pro ingenti amore,
quo ferebatur in nos, potuit expecta-

re in

rein æ
natus.
genda
dæ car
telli v
se sang
es veri
sum fir
nera ifi
carnem
star soli
ortu ru
dum v
sequit
quàm i
tu, ve
sanguin
casu ve
turæ se
& abso
riosa re
cem,
isti.
2. D
Saluato
suam h
ximè er
dicem
mentu
Incarn

VITA

I Æ.

venit de

novū, qu

a, Spolia

udebo, O

tum faci

us nomi

NES.

issimum

n obedi

natione,

eandem

Legi, id

icut pri

gressu in

asam de

c secun

per obe

oni. V-

eius ca

amore,

xpecta

reia

CHRISTI. PARS I. 81

re in ætatem perfectam, sed mox atque natus & productus in lucem est, spargendarum lachrymarum, & cruentandæ carnis, experiundique dolorosi cullæ voluit principium facere. O Sponse sanguinis, cur ita caritate inebriatus es versus peccatores, ut etiam in te ipsum sine misericordia sævias? ut in tenera ista ætate ita crudeliter innoxiam carnem dilaceres? O Soli iustitiæ, qui instar solis istius naturalis, (qui dum in ortu rubet signum est futuræ pluviiæ; dum verò in occasu rubet inditium est sequuturæ serenitatis) tam in ortu, quam in occasu rubere voluisti. In ortu, vel natiuitate, in signum pluviiæ sanguinæ in ligno rucis futuræ. In occasu verò vel morte, in signum sequuturæ serenitatis, quando destructo & absorpto mortis nostræ aculeo, gloriosa resurrectione tua serenam pacem, & vitam tranquillam restitisti.

2. DECLARAVIT quoque Saluator in hoc mysterio profundam suam humilitatem, quam voluit maxime eminere in vitæ exordio, ceu radicem, & omnium virtutum fundamentum. Apparuit eius humilitas in Incarnatione, eò quod existens in for-

D 3 ma

ma Dei, acceperit formam serui, minor omnibus angelis factus; at multò magis apparuit in circuncisione, in qua minor hominibus factus est, eò quòd non solum hominis, sed etiam hominis peccatoris formam assumpsit. Quis enim humilitas maior esse potuit, quàm formam peccatoris assumi ab illo, qui erat omnium peccatorum remedium? videri culpæ obnoxium, qui erat omnis puritatis & innocentiae speculum? agnus Dei immaculatus? qui nulla egebat circuncisione, velle circumcidi? qui nullum vel signum vulneris habebat, velle obligari fascijs mortuorum vulneratorum. Vide quousque descendit, seque demiserit summa altitudo, nam cum fieri non posset, vt Deus descenderet vsque ad assumptionem peccati, tamen in descensu tam prope abfuit, vt cum peccator esse non posset, assumpserit tamen imaginem & similitudinem peccatoris. Non sic agit humanae superbiae peruersitas; nos enim potius gloriamur in vulneribus, & in remedijs adhibendis erubescimus. Saluator noster, quem nemo arguere poterat de peccato, nulla impulsus necessitate vsurpare voluit remedium

Ioan. 8.

dium tam acerbum & probrosum, nos
verò, qui quotidie peccamus, reme-
dium pœnitentię nobis probrosum pu-
tamus.

3. VERVM si Saluator noster e-
rat Emanuel ille, de quo dixit Prophe-
ta, quod deberet comedere butyrum &
mel, hoc est, scire eligere bonum, & re-
probare malum, ab Ape colligere mel,
& aculeum relinquere, ex lacte acci-
pere butyrum, & relinquere caseum:
& ideò factus homo, in hunc modum
secrevit naturam à culpa, sic vt assu-
mendo carnem nostram, per quam e-
rat verus homo, non contraxerit cul-
pam & peccatum ipsius naturæ; cur
ergò peccati expers assumere voluit
cauterium vel remedium peccati? Pri-
ma causa eius rei fuit, quam anno-
tat Apostolus, ad confirmandas pro-
missiones à Deo priscis Patribus de
Saluatore ex eorum semine nascituro,
factas. Veritaque constaret Chri-
stum esse ex semine Abrahæ, omni-
que dubitandi ansa Iudæorum animis
eximeretur, necesse fuit eum circun-
cidi. Secundo, vt legem veterem, &
mandatum circumcisionis à DEO la-
tum approbaret, declarando legem esse

*Esa. 7.
Matt. 12.*

Rom. 1.

Gen. 12.

D 6 fan-

Gals.

sanctam & bonam, seque non ad de-
struendam, sed adimplendam legen-
venisse, quod effecit parendo legis pre-
ceptis. Tertio, ut suscepto in se legis o-
nere, alios iugo seruitutis intolerabili
ut loquitur Apostolus, liberaret; atque
ita in seipso legi veteri timoris, & cir-
cuncisioni carnali finem imponens
initium daret legi nouæ, & circuncis-
sioni spirituali. Quarto, quia; cum ve-
nisset ad procurandam mundi salu-
tem, natus mundo mox initium exe-
quendi officij Saluatoris, hoc actu,
quod sine profusione sanguinis fieri
non poterat, facere voluit. Quare ho-
die incipiens sanguinem effundere,
quasi veteris debiti arrham dat, se-
cundum quam postea plenissime in
sua passione pro nobis sit satisfactu-
rus.

4. VERVM bone IESV quid ita
festinas? cur tam cito sanguinem tu-
um profundis? cur non expectas, do-
nec labentibus annis & plus sangui-
nis tibi suppetat ad offerendum, & vi-
res firmiores ad tolerandos nostri cau-
sa labores? quare tam cito delegisti ti-
bi tam durum præsepium? vile stabu-
lum, triste vulnus, Herodis odium, fu-
gam Ægyptiam, & exilium in gente
tam

CH
tam per
in te co
tæ, Pa
inuentu
ras, ab
non ali
mensus
dum no
rendo c
pore ca
stram.
5. C
ret ocu
ri &
nem, se
typum
sillimè
exigua
mansu
tum el
rum m
& exce
quante
cius pe
quin tu
spectas
filij, no
contin
tam pr
quam

tam peregrina & barbara? Quàm bene in te conueniunt verba illa Prophe-
 tæ . *Pauper sum ego, & in laboribus à* *Psal. 90.*
iuuentute mea, imò rectiùs dicere pote-
 ras, ab infantia mea . Verum huius
 non alia causa fuit, quàm amor im-
 mensus, imò impatiens salutis nostræ,
 dum nesciisti expectare, nec in offe-
 rendo cunctari, sed primo quoque tem-
 pore cæpisti procurare salutem no-
 stram.

§. CVM verò pia IESV mater vide-
 ret oculis suis in circuncisione faucia-
 ri & cruentari innoxiam filij sui car-
 nem, sciretque guttulas illas sanguinis
 typum esse sanguinis aliquãdo copio-
 sissimè effundendi in Mõte Caluariæ,
 exiguamq; lanam, quam quasi arrham
 mansueto agno adimebant, argumen-
 tum esse eius paucis post annis impio-
 rum manibus toto corpore tondendi
 & excoriandi: Cogita, quanto dolore,
 quanto cruciatu obruatur maternum
 eius pectus; neque enim dubium est,
 quin tum propter hæc, tum propter cõ-
 spectas lacrymas, auditosque gemitus
 filij, non potuerit se ab vberissimo fletu
 continere. Plorabat autem Saluator, nõ
 tam propter dolorem tenellæ carnis,
 quam propter doloris causam, hoc est,

D 7 pro-

85 **MEDITAT. DE VITA**

propter nostra peccata. Et conijciet
flebiles ocellos suos in dilectam ma-
trem, tum vt indicaret ei doloris sui a-
cerbitatem, tum vt ex suauis eius aspe-
ctu caperet aliquod solatium, tamen
cum aduerteret & illam perfudit la-
chrymis, suumque dolorem, ei dolo-
rem procreare, misericordia motus,
oculos suos reflexit retro. O dulcis Ie-
sus v ante octo dies vidi te in præsepi-
tamentem & plorantem, & hodie vi-
deo sanguinem pro mea salute profun-
dentem. O quomodo de die in diem
semper augetur caritas tua, & patien-
di desiderium? quomodo quotidie ti-
bi pluris constat anima mea? Hæc
primitiæ sunt, quas tibi offert terra no-
stra? Hic cine fructus quem expectasti
ex tua Vineâ electâ, quæ non dulces
vvas, sed acerbâs labruscas, spinas acu-
leatas, & vnam fellis amarissimi protu-
lit?

Isa. 5.

6. **CIRCUNCISVS** est puer, & vo-
catum est nomen eius **IESVS**. Magnum
mysterium, mirabilis connexio; cir-
cuncidi, quasi salute indigeat, & voca-
ri Saluatorem. Si enim salute indiget,
quomodo potest esse Saluator? vel si
Saluator est, quomodo indiget salute?
Nam Saluatoris est potius circūcidere
alios

CH
alios, qu
sidera, q
nerit, ta
niendu
um cu
tiuitatis
summi
tus ita
cundita
rem vi
pannis
centu A
tuit in p
stellæ s
Circun
nis ab
quod e
argume
gloriæ
filius A
S V S v
quidem
cuius n
non va
mundo
quos in
lium po
tem cor
ue anim
monis f

alios, quā vt ipse circūcidatur. Vbi con- sidera, quomodo CHRISTVS cūm ve- nerit, tanquam Mediator noster ad v- niendum hominem cum Deo, & De- um cum homine, cœperit inde à Na- tiuitatis suæ exordio coniungere ima- summis, humana diuinis . Vnde na- tus ita Matri suæ dedit fructum foc- cunditatis , vt simul conseruârit flo- rem virginitatis , ita fuit obuolutus pannis vilibus , vt simul fuerit con- centu Angelico honoratus , ita deli- tuit in præsepio , vt tamen splendore stellæ fuerit manifestatus in cælo.

Math. 2.

Circuncisio fuit signum veritatis car- nis ab eo assumptæ , sed nomen, quod est supra omne nomen , fuit argumentum Diuinæ Maiestatis & gloriæ . Circuncisus fuit , vt verus filius Abrahæ , at vocatus est I E- S V S vt verus filius Dei ; Et nomen quidem Christi , non fuit magni ali- cuius nominis vmbra , sed veritas non vacuum & inane , sed vtile, & mundo salutare . Alij Saluatores, quos in veteri lege Deus misit in auxi- lium populi, afferebant tantum salu- tem corporibus, idque ad tempus bre- ue animabus interim peccati, & dæ- monis seruitute obnoxiijs ; at hic Salua-

88 MEDITAT. DE VITA

Saluator attulit salutem verā & æternam; sublatis enim & excisis omnibus malis tam culpæ quàm poenæ integrè hominè totum saluauit. Hæc salus est, quam desiderarunt Patriarchæ, quam tantis clamoribus postularunt Prophetæ. Hæc est, quæ toties promissa est in antiqua lege, & denique spe & expectatione huius Iacob Patriarchæ tranquillam mente clausit vitam, & securus aspexit mortem, dicens. *Salutare tuum expectabo Domine.*

Gen. 49.

7. O fœlix salus, & salus digna tanto Salvatore: hæc est illa, quam in aduentu suo voluit impartiri mundo, hæc illa, quæ nouo hoc nomine I E S V illi imposito, designatur. O nomen gloriosum, nomen venerabile, nomen salutare, inuentum à Deo, delapsum de cælo, annunciatum ab Angelo, & expectatum ac desideratum ab omni sæculo. Hoc sacro nomine fugantur dæmones, terrentur inferni agmina, obtinentur victoriæ, tentationes vincuntur, afflicti solantur, & peccatores animantur. Hoc est nomen, de quo sponsa locuta cum sponsa ait. *Oleum effusum nomen risum.* Verè effusum, nam non solum effusum est in cælo, vbi dulcedine sua vniuersam Hierusalem celestem

Cant. 1.

CH
stem co
trans ca
per totu
etiam a
re mèn
omne g
strium,
qua cor
Domin
8. C
Domin
Nam si
nutrit f
corpori
primò
splende
deitam
uit, t
minis
dauit C
minis
Regib
etiam
vt eun
nuncia
nomen
verum
uitaris
ma de
do illu

stem condit & vngit, sed etiam penetrans cælum diffundi cœpit in terra, & per totum mundum diffluens tandem etiam ad partes inferni peruenit. Quare merito ad hoc sacrum nomen IESV omne genu flectitur cælestium, terre-
Phil. 2.
 strium, & infernorum, & omnis lingua confitetur dicēs. Oleum effusum, Domine, est nomen tuum.

8. CONSIDERA, quare nomen Domini à spōsa sit assimilatum oleo. Nam sicut oleum est lux quædam, quia nutrit flammam, & cibus ac medicina corporis humani; sic nomen sponsi primo velut lux per prædicationem resplendet; vnde enim tantum lumen fidei tam cito totum mūdum collustravit, nisi beneficio prædicationis nominis IESV? Hoc nomen commendavit Christus Apostolo, vt instar luminis illud portaret coram gentibus, Regibus & filijs Israhel. Hoc nomen
Act. 9.
Mar. ult.
 etiam commendavit suis discipulis, vt euntes per mundum vniuersum annuntiarent omni creaturæ. Secundo, nomen IESVS non solum est Lux, verum etiam cibus, & cibus plenus suauitatis. O quantam dulcedinem anima deuota experitur in ore suo, quando illud nominat & inuocat? quantum
 acce-

90 **MEDITAT. DE VITA**

accedit tobur, quando eius recordatur
quam mens pinguescit, cum de eo cogi-
gitat? Et quæ, rogo, res amplius affectu
animi componit, vires confortat, ho-
nestos mores iuuat, sancta & casta deli-
deria conseruat, quàm hoc suauissimi
nomen? Omnis cibus aridus & insipi-
dus est animæ, qui hoc lapido oleo nõ
conditur; nam **I E S V S** est mel in ore,
suavis melodia in aure, & dulce iubi-
lum in corde.

9. **SANCTVM** hoc nomen quo-
que medicina est, nam si in cor moesti
& afflicti subeat **I E S V S**, & inde ascen-
dat in os, subito ad huius nominis lu-
cem omnis tristitiæ nubes euanescit,
& consolationis serenitas in animam
reuertit.

10. Si quis labatur in graue peccatõ,
& desperans currat in mortis laque-
um, iauocato hoc salutifero nomine
statim incipit respirare, & in spem vi-
tæ resurgere. Et quis in magna affli-
ctione vel periculo existens; inuocato
cum fide hoc nomine **Sancto**, omni o-
pe & auxilio fuit destitutus? Deni-
que in omnibus animæ nostræ mor-
bis vnica & salutaris medicina est: nul-
la enim res est, quæ æquè iræ impetum
refrenet, superbix fastum com primat
iui-

CH
inuidiæ
mam ex
ret, ach
ria & in
11. A
fera &
thecæ S
pro om
medio,
pro sola
huius v
quasi si
illud, &
Gesta q
chio, on
dirigen
lud lau
ta, tum
deuotio
hi Iesus
scriptur
men De

RO
torum
Circun
lutari i

inuidiæ liuorem fanet, libidinis flammam exstinguat, sitim auaritiæ temperet, ac huius salutaris nominis memoria & inuocatio.

ii. Age anima mea, habes hîc salutifera & pretiosa tragemata & bellaria thecæ Sancti nominis IESV inclusa, pro omnium infirmitatum tuarum remedio, pro auxilio in tentationibus, & pro solatio in omnibus afflictionibus huius vitæ. Atque ideo semper illud *Cant. 8.* quasi sigillum gesta in corde, amando illud, & complectendo super omnia. Gesta quoque quasi signaculum in brachio, omnes actiones ad eius gloriam dirigendo Gesta & in lingua, semper illud laudando & inuocando, tum in vita, tum maximè in morte, cum fide & deuotione dicendo. O bone Iesu, sis mihi Iesus, hoc est vita mea & salus. Nam scriptum est. *Ioel. 2.* *Omnis qui inuocauerit nomen Domini, saluus erit.*

COLLOQVIVM.

ROGABIS Christum Dominum nostrum, quoniam pro tuorum peccatorum remedio subijcere se voluit duro Circumcisionis præcepto, & simul saluari illo nomine IESV appellari.

92 **MEDITA. DE VITA**
vt dignetur cor tuum, & affectus tuo
ab omnibus vitiosis inclinationibus
circumcidere, vt perfectè mundatus in
vtroque homine interiore, & exteriori
consequi possis veram salutem, quam
ille attulit mundo.

DOCUMENTA.

1. **C**HRISTVS primo opere, quod post
Natiuitatē suā fecit, nēpe Circum-
cisione & susceptione nomine Iesu, deo
magno lapides in fundamentū Ecclesie
sua coniecit. Vnus fuit obedientia, cū sub-
iecit se Legi. Alter humilitatis, cū signa-
& similitudinem assumpsit peccatoris.
Quare significatur, eos qui has duas vir-
tutes non substernunt alijs fundamentis
loco, non habere Christū pro fundamentis,
ac proinde non sunt ex numero eorū, qui
per ipsum sunt saluandi.
2. Christus ob assumptā circumcisiōnē,
qua erat symbolū hominis peccatoris, li-
cet innocētissimus, non dedignatus est ha-
beri peccator, ad confusionem nostram,
qui cum peccatores simus, tamen non vo-
lumus videri, vel haberi.
3. Christus voluit carnem suā circūci-
dere, ad nos instruēdos, qua ratione circū-
cidere & resecare debeam⁹ omnes vitiorū
superfluitates. Debeam⁹ enim circūcidere

eor no
nostra
omni
omni
nenac
cati o
casion
4. D
uator
re iud
casion
fiden
5. Si
pitan
nomē
mus
lum
rand
6. C
verū
pro no
in om
& pe
insecu
tinen
7. Se
guinē
quom
debea
facta

eor nostrū à prauis cogitationibus, linguā nostrā à sermonibus otiosis et perniciosis, omnia mēbra et sensus corporis nostri, ab omnibus rebus illicitis & vetitis, abstinendo non solum à peccatis, sed etiā peccati occasionibus: qui enim non fugit occasiones, non facile effugiet peccata ipsa.

4. Deus factus homo accepit nomē Saluatoris, ut homo peccator, si forte timore iudicij desperaret, eò quod sit Deus, occasionem haberet in eum sperandi & cōfidendi, eò quod sit Saluator.

5. Si Christus, qui erat Dominus & Capitaneus noster pro salute nostra, recepit nomē Saluatoris, ceriè tunc veri eius erimus serui, eiq; similiores, quando non solum nostra, sed etiam aliena saluti procuranda studuerimus.

6. Christus, cū nō solum voluerit nasci, verū etiam nomen Iesu, id est, Saluatoris pro nostra salute assumere, armemus nos in omnibus tentationibus, afflictionibus & periculis huius sancti nominis clypeo, insculpendo illud cordi nostro, & ore cōtinenter inuocando.

7. Sexies Christus pro nobis effudit sanguinē. 1. in circuncisione, ut instruat nos, quomodo rescindere & abicere à nobis debeamus omne peccatū. 2. in oratione facta in horto, ut doceat nos, tolerādos

¶

94 MEDITAT. DE VITA
esse angores & afflictiones pro peccatis
commissis. 3. in flagellatione, ut doceat
quod & nos castigare & domare carnis
nostram debeamus. 4. in Coronatione,
ut doceat, quomodo animam nostram
ferto virtutum coronare debeamus. 5. in
Crucifixione, ut instruat, quemadmodum
membra nostra ad observationem divini-
rum mandatorum alligare debeamus. 6.
in vulnere lateris, ut doceat cor nostrum
debere esse divina caritate vulneratum.

DE ADORA-
TIONE MAGO-
RVM.
MEDITATIO VII.
EVANGELIVM.

Math. 2.

VM ergo natus esset IE-
SVS in Bethlehem Iudæ
in dieb. Herodis regis,
ecce Magi ab oriēte ve-
nerunt Ierosolymam dicentes. Vbi
est, qui natus est rex Iudæorum? Vi-
dimus enim stellam eius in oriēte,
& ve-

C
& ven
autem
& om
cōgre
dotun
batur
tur. A
hem I
per P
terra
princ
dux, q
Tunc
dilige
stellæ
illos i
terro
cū i
vt &
cum a
ecce f
te, an
stare
tes au
dio m
mum
RIA D